

OHLÉDNUTÍ ZA VODÁCKÝM VÝCVIKEM

Minulý týden část septimy a 3. A úspěšně absolvovala vodácký kurz.

Ze začátku jsme byli nejistí a trochu vyjevení. Každým dnem se ovšem vybrušovala naše schopnost nevypadnout z lodi a umění rychlého postavení a zase sbalení stanu jsme, troufnu si říct, dovedli k dokonalosti již v prvních třech dnech.

Táborák se nám povedlo založit každý večer, častokrát dokonce úmyslně. Nealko teklo proudem a díky báječnému hudebnímu doprovodu nadaných žáků septimy jsme mohli do noci kvílet klasické táborovky. Mužská menšina dokonce obveselila táborákové osazenstvo rozvernou písní v anglickém jazyce.

Jakožto správní vodáci jsme hrdě vzdorovali přírodním živlům, ať už šlo o prudké slunce, či večerní přeháňku.

Na vodě jsme v tom všichni pluli společně. Zkušenější pomáhali nezkušeným a ti pak nabývali jistoty, potřebné k ukormidlování lodi.

Jistě budeme dlouho vzpomínat na sprchy za 20 korun, předražené jídlo v kempu nebo čínskou polévku z ešusu, ale hlavně na společné snídane v trávě, největší souloď, jakou Vltava v posledních letech zažila a pocit euforie, když se právě vám podaří sjet jez, zatímco ostatní loví pádlo z říčního dna.

Chtěla bych poděkovat našim skvělým profesorům, kteří, navzdory všeobecnému přesvědčení, mají jen jedny nervy a ty jistě dostaly za ten týden nejednou zabrat. A také všem, kteří se výcviku účastnili a udělali ho takovým, jakým byl.

Přijeli jsme jako banda zmatených a neschopných studentů a studentek. Odjeli jako banda zmatených a neschopných háčků a zadáků.

Takže pěkně po vodácky:

AHOJ

Hana Skulová, 3.A